

KAJIAN KUALITATIF KESEDIAAN GURU TADIKA SWASTA DALAM CABARAN MEMBIMBING PELAJAR DYSLEXIA: SATU KAJIAN KES DI KUALA SELANGOR

¹Siti Rohani Abdul Samat
UNITAR International University Malaysia
Malaysia

²Norasmahani Md Basri
UNITAR International University Malaysia
Malaysia

³Dr. Johari Talib
UNITAR International University Malaysia
Malaysia

Abstract- In all levels of education, dyslexia is a commonly identified problem and has a significant percentage of the student population. The difficulty in mastering reading and writing skills among these children has led the private kindergarten teachers not able to equip them to a higher level as required in the National Pre-School Standard Curriculum. Therefore, the purpose of this study is to identify the readiness of private kindergarten teachers to teach student with dyslexia. The objectives of the study focused on teachers training, training needs for intervention programs and methods taken upon identifying children with reading and writing skills impairment. The study was conducted at Kuala Selangor, Selangor and participants were selected involving 10 kindergarten teachers from private kindergarten under the 550 Act. The data were collected using observation, interview and document analysis. Data were analyzed using descriptive and reference methods. Finding showed that private kindergarten teachers had no readiness to teach students with dyslexia and the methods of teaching the identified children with difficulty in reading and writing are varies as they had no proper training. The implication of the study showed that training of teachers in dyslexia are crucial. In conclusion, private kindergarten teachers should be trained systematically in teaching student with dyslexia for intervention program in the future.

Keywords— *Dyslexia, Teacher, Private Kindertagens, Training, Teacher Willingness*

1. Pengenalan

Kementerian Pendidikan Malaysia menganggarkan berdasarkan perangkaan 2001, seramai 290,000 murid sekolah dari jumlah populasi murid seramai 4.9 juta berkemungkinan memiliki ciri-ciri masalah pembelajaran spesifik (SPLD) iaitu dyslexia [17]. Angka itu meningkat kepada 600,000 orang (3:30) terutama kanak-kanak yang mengalami dyslexia di Malaysia sejak akhir-akhir ini [2]. Pada tahun 2017 seramai 10,329 orang kanak-kanak dyslexia, di mana 5,806 di Tadika dan 4,523 di sekolah rendah di Malaysia [18]. [19] Menjelaskan bahawa MBK bermasalah pembelajaran mempunyai nisbah pelajar yang paling tinggi di Malaysia. Dyslexia berasal dari perkataan Yunani. Di mana “DYN”bermaksud sukar dan LEXIA bermaksud tulisan. Dyslexia merupakan gangguan pembelajaran yang sering di alami oleh kanak-kanak dalam menguasai kemahiran 3M iaitu membaca, menulis, dan mengeja. Simptom-simptom kanak-kanak dyslexia ialah masalah membezakan huruf seperti ‘b’ dan ‘p’, masalah menghilangkan perkataan yang dialih dan perkataan yang di campur-aduk disusun semula dalam pelbagai urutan [20]. Walau bagaimanapun, kes kanak-kanak dyslexia yang dilaporkan di Malaysia mempunyai masalah membezakan huruf “b” dan “p”, huruf “j” dan “g”. Simptom-simptom ini tidak boleh diabaikan kerana jelas menghalang proses pengenalan perkataan

yang mempengaruhi proses kanak-kanak membaca secara keseluruhannya.

Masalah dyslexia dalam pendidikan sudah banyak dibincangkan oleh para penyelidik terdahulu. Rata-rata yang terlibat adalah di kalangan guru pendidikan khas atau guru sekolah biasa. Pada peringkat awal, ramai dalam kalangan guru yang tidak mengetahui tentang dyslexia. [33] Kesedaran masyarakat mengenai sindrom dyslexia tidak memberangsangkan berikutan kurangnya pengetahuan mengenai sindrom ini. Sekiranya seorang kanak-kanak masih tidak dapat menguasai kemahiran 3M pada umur tujuh tahun, mereka dianggap malas atau bodoh. Ini kerana pengidap dyslexia tidak dapat dikesan ketika berkomunikasi mahupun perbezaan dari segi bentuk fizikal. Mereka bertutur seperti orang normal. Membantu kanak-kanak untuk menguasai kemahiran membaca adalah penting untuk menaikkan harga diri dan mengelak dari perkembangan emosi yang negatif [26]. Dyslexia mula diberi perhatian di Malaysia setelah kerajaan Malaysia menggubal semula Akta Pendidikan 1961 kepada Akta Pendidikan 1996. Menyediakan klausa khusus berkaitan pendidikan khas yang menyatakan hak kesamarataan dalam mendapat pendidikan di Institusi [27]. [3] Sehubungan itu, perkara 28, Akta Orang Kurang Upaya 2008 menyatakan bahawa “Orang kurang upaya tidak boleh dikecualikan daripada sistem pendidikan umum atas asas ketidakupayaan dan kanak-

kanak kurang upaya tidak dikecualikan daripada pendidikan prasekolah, sekolah rendah, menengah dan pengajian tinggi atas asas kesetaraan dengan orang atau kanak-kanak upaya termasuk latihan vokasional dan pembelajaran sepanjang hayat”.

Berdasarkan kajian [16] terhadap beberapa guru pendidikan khas mendapati guru mempunyai kefahaman yang berbeza mengenai dyslexia. Dua responden menyatakan bahawa dyslexia ialah istilah yang digunakan bagi pelajar yang mempunyai masalah persepsi dalam otak yang menyebabkan kesukaran membaca, menulis, mengira dan pelajar berkenaan memiliki IQ yang lemah. Dua responden lagi menyatakan bahawa dyslexia berlaku kepada pelajar yang mempunyai kesukaran dalam kemahiran membaca, menulis dan mengeja. Seorang responden menyatakan bahawa pelajar dyslexia ialah pelajar pendidikan khas. Majoriti responden menyatakan bahawa pelajar dyslexia adalah pelajar yang “menulis huruf terbalik”, “sering bertukar huruf atau nombor yang hampir sama dan “tidak dapat membezakan bunyi atau huruf yang sama”. Dari segi pengalaman mengajar, 80 peratus responden tidak mempunyai pengalaman mengajar pelajar dyslexia. Hanya 20 peratus yang pernah mengajar pelajar dyslexia. Manakala kaedah yang digunakan untuk mengajar pelajar dyslexia, 80 peratus responden tidak menyatakan kaedah yang digunakan untuk mengajar pelajar dyslexia kerana tidak pernah mengikuti kursus mengenai kaedah pengajaran yang berkesan. Hanya seorang responden yang menyatakan bahawa beliau mengaplikasikan membunyikan suku kata dan melatih pelajar untuk melihat, mendengar dan menulis ayat yang dipelajari. Beliau menjelaskan bahawa sekiranya masih tidak dapat menguasai kemahiran yang diajar, guru perlu memberi fokus kepada bidang yang diminati oleh pelajar tersebut. Berdasarkan hasil kajian ini menunjukkan bahawa guru tidak mempunyai kesediaan dalam mengajar pelajar dyslexia berikutan masih tidak mengetahui ciri-ciri dan masalah pelajar dyslexia. Guru-guru Tadika tidak didedahkan dan tidak diberi pengetahuan mengenai simptom kanak-kanak dyslexia, bagi mengenal pasti kanak-kanak yang bermasalah pembelajaran (dyslexia). Selain itu, guru-guru tidak diberikan kursus khas untuk mengajar pelajar dyslexia. Oleh itu, guru-guru pendidikan khas dan guru Tadika perlu didedahkan dengan pengetahuan yang mendalam tentang dyslexia agar mereka mempunyai kesediaan dan persediaan dalam menerima dan membantu pelajar-pelajar yang mengalami masalah pembelajaran. Guru-guru di Tadika Swasta perlu didedahkan tentang dyslexia bagi mengelakkan mereka daripada mengabaikan golongan pelajar ini yang dianggap lembab, malas dan bodoh. Oleh kerana cetek pengetahuan mengenai dyslexia, intervensi awal tidak dapat dilaksanakan [4] dengan seawalnya.

2. Kesediaan Guru

A. Pengetahuan guru tentang pendidikan khas, dyslexia dan murid berkeperluan khas (MBK)

Guru memainkan peranan penting dalam pembelajaran kanak-kanak dyslexia dalam membaca dan menulis kerana guru bertindak sebagai pemerhati tingkah laku kanak-kanak dalam bilik darjah. [8] menyatakan bahawa guru perlu bersedia untuk memahami masalah pembelajaran serta perkembangan kanak-kanak. [10] pengetahuan guru mengenai dyslexia dianggap sangat penting kerana guru sebagai pra-diagnosis, sebagai rujukan dan pemberi maklumat. Walaupun kanak-kanak

didiagnosis oleh doktor, ahli psikologi dan ahli terapi pertuturan, mereka perlu mendapatkan maklumat keterangan daripada guru. Oleh itu, pengetahuan guru mengenai ciri-ciri dyslexia penting, supaya guru dapat mengenal pasti kanak-kanak dyslexia dengan lebih awal. Kajian [20,21] menyatakan guru kekurangan pengetahuan tentang dyslexia. Guru merasa sukar untuk menerangkan cara untuk mengenal pasti kanak-kanak dyslexia. Di mana secara umum guru adalah profesion profesional pertama yang berhadapan dengan kesulitan mengajar kanak-kanak dyslexia semasa proses mengenal huruf dan membaca. Oleh itu, kekurangan persiapan guru menyumbang kepada memburukkan keadaan kerana guru sendiri tidak dapat menangani masalah kanak-kanak dyslexia dengan sewajarnya. Sehubungan itu, guru perlu mempunyai pengetahuan yang lebih mendalam tentang masalah dyslexia dan seterusnya dapat memberikan sokongan yang menggalakkan [22]. Kebanyakan guru mempunyai Ijazah Sarjana dan berpengalaman mengajar lebih daripada sepuluh tahun, tetapi kurang pengetahuan tentang dyslexia. Oleh itu terdapat masalah besar bagi guru yang tidak mempunyai pengetahuan dan latihan mengajar kanak-kanak dyslexia [14, 15].

Kajian [24] terdapat guru aliran perdana yang mengajar di dalam kelas Program Pendidikan Inklusif (PPI) yang tidak mempunyai pengetahuan atau pengalaman asas berkaitan pendidikan khas. Hal ini akan menyebabkan guru menghadapi masalah dan kesukaran dalam memahami keperluan MBK semasa sesi pengajaran dan pembelajaran (PdP) di dalam kelas. [24] mendapati masih terdapat guru mata pelajaran yang menggunakan teknik dan kaedah mengajar yang sama untuk semua murid tanpa mengambil kira tahap keupayaan dan potensi MBK. Ini akan menyebabkan MBK tidak dapat mengikuti pengajaran guru serta tidak dapat menyiapkan tugas atau latihan yang diberi oleh guru. [13] menyatakan akomodasi dan modifikasi yang sesuai perlu supaya MBK boleh akses terhadap kurikulum. Hal ini berlaku kerana guru aliran perdana tidak mempunyai pengetahuan atau tidak terlatih dalam melaksanakan PdP di kelas PPI. Ini bertepatan dengan pendapat [25] menyatakan antara faktor yang menjadi kekangan utama ialah sumber yang terhad, sikap negatif dan kekurangan guru yang terlatih dalam melaksanakan PdP di dalam kelas PPI.

B. Sikap dan penerimaan guru terhadap MBK

Kajian [15] mendapati beberapa halangan yang menjadi kekangan kepada keberkesanan pendidikan inklusif, antaranya adalah sikap negatif guru terhadap pelaksanaan pendidikan inklusif. Penerimaan awal guru aliran perdana terhadap MBK yang belum didiagnosis lebih positif berbanding murid yang sudah dilabel dengan sesuatu masalah. Kesan labelling ke atas MBK adalah ketara dalam pelaksanaan pendidikan inklusif. Selain itu, dapatan menunjukkan guru aliran perdana tidak memahami dengan jelas peranan yang boleh dimainkan untuk menangani MBK. [29] Menyatakan, kedua-dua pihak samada guru mahupun ibu bapa memandang rendah terhadap pencapaian pendidikan bagi pelajar yang dilabel sebagai bermasalah pembelajaran berbanding dengan pelajar yang tidak dilabel sedemikian. Guru-guru dikatakan mempunyai anggapan negatif dan sering memberikan berbagai alasan dan tidak mahu menerima kehadiran murid pendidikan khas belajar bersama dengan murid aliran perdana. Kehadiran mereka dipertikaikan dan hak kebebasan asasi mereka dinafikan [25]. Tambahan lagi, masalah lebih berat jika ada guru yang tidak mahu menerima murid inklusif tersebut [30].

C. *Persepsi guru aliran perdana terhadap pendidikan inklusif*

Persepsi guru-guru aliran perdana tentang pendidikan pelajar inklusif dapat menentukan bagaimana penerimaan dan kesediaan mereka terhadap pelajar inklusif di dalam kelas mereka [11]. [32] Menyatakan bahawa guru-guru aliran perdana menunjukkan persepsi positif dan negatif terhadap kemasukkan pelajar kurang upaya di kelas mereka. Perbezaan persepsi mereka di pengaruhi oleh keterukan kecacatan, pengalaman mereka dengan pelajar, kesediaan mereka untuk mengajar dan pengubahsuaian kurikulum. Walau bagaimanapun, [6] meninjau berkenaan sikap guru-guru aliran perdana terhadap MBK di bilik darjah mereka dan mendapati bahawa pelajar yang mempunyai masalah emosi dan tingkah laku lebih banyak cabaran daripada pelajar yang mempunyai kecacatan lain. Walau bagaimanapun guru-guru aliran perdana mula cenderung bersikap positif terhadap MBK setelah mengambil kursus Pembangunan Pendidikan Khas yang lebih professional dan mempunyai pengalaman yang lama dalam mengajar inklusif [6]. Guru aliran perdana yang berpengalaman mengajar MBK dan telah mengikuti banyak kursus pendidikan keperluan khas mempunyai persepsi yang lebih positif [6] terhadap kanak-kanak tersebut. [28,9] menyatakan terdapat beberapa faktor permasalahan guru yang telah dikenal pasti seperti pengetahuan pedagogi, kaedah pengajaran, bimbingan yang berkesan, bebanan tugas, motivasi dan sikap guru tersebut. Terdapat juga guru yang beranggapan kehadiran MBK membebaskan guru kerana perlu menggandakan usaha dan tenaga bagi memastikan standard yang dicapai oleh MBK tidak menjejaskan peratusan sekolah. [16] Menyatakan bahawa pengetahuan guru kelas yang tidak memahami keperluan kepelbagaian murid telah memberi kesan kepada proses pengajaran dan penilaian murid. Kehadiran MBK dalam kelas aliran perdana dianggap sebagai peluang untuk mereka berkawan dan bersosial dengan kawan-kawan sekelas sahaja. [31] menjelaskan daripada 170 responden kajiannya, hanya 40 peratus guru aliran perdana yang mengetahui maksud program pendidikan inklusif (PPI) dan 60 peratus guru yang ditemu bual gagal menjelaskan maksud program malah terdapat juga yang tidak mengetahui PPI.

D. *Objektif*

Tujuan kajian ini adalah untuk mengkaji kesediaan guru Tadika swasta dalam menghadapi pelajar yang bermasalah dalam menguasai kemahiran literasi serta latihan yang telah diperolehi dan keperluan latihan dalam membimbing kanak-kanak dyslexia. Kajian kualitatif ini juga turut meneroka tindakan awal yang diambil oleh guru apabila berhadapan dengan pelajar yang bermasalah sebelum didiagnos oleh pakar sebagai pelajar dyslexia.

3. *Metodologi*

A. *Lokasi*

Kajian ini dijalankan di lima buah Tadika di sekitar Lembah Klang yang mempunyai perakuan pendaftaran dari Jabatan Pendidikan. Untuk melindungi hak privasi, semua Tadika yang telah dikenal pasti dalam kajian ini telah diberi nama samaran. Tadika A mempunyai empat orang guru dan 29 orang murid, Tadika B mempunyai lapan orang guru dan 120 orang murid. Tadika C pula mempunyai empat orang guru dan 35 orang murid. Manakala Tadika D mempunyai enam orang

guru berserta 85 orang murid dan Tadika E pula mempunyai tiga orang guru dengan 38 orang murid.

B. *Sampel*

Seramai sepuluh orang guru dari lima Tadika yang terlibat telah dipilih untuk di temuramah dalam kajian ini. Setiap Tadika diwakili oleh dua orang guru yang mempunyai sekurang-kurangnya mempunyai lima tahun pengalaman sebagai guru Tadika. Mereka mempunyai latar belakang pendidikan yang berbeza. Kesemua sampel adalah berbangsa Melayu yang berusia antara 25 tahun hingga 45 tahun. Jadual 1: Rumusan Latar Belakang Sampel Guru Tadika Swasta memberikan statistik diskriptif tentang sampel. Kebanyakan mereka mempunyai pengalaman dalam pendidikan awal kanak-kanak, dan telah mengikuti Bengkel Kurikulum Standard Prasekolah anjuran Jabatan Pendidikan Negeri Selangor.

Jadual 1: Rumusan Latar Belakang Sampel Guru Tadika Swasta

Sampel	Jantina	Umur	Pendidikan	Bengkel KSPK	Pengalaman	Status
Guru 1	P	38	Spm	Ya	19	Berkahwin
Guru 2	P	34	Spm	Ya	17	Berkahwin
Guru 3	P	30	Dip	Ya	7	Berkahwin
Guru 4	P	27	Dip	Ya	5	Bujang
Guru 5	P	45	Spm	Ya	22	Berkahwin
Guru 6	P	34	Ijazah	Ya	8	Berkahwin
Guru 7	P	29	Spm	Ya	6	Bujang
Guru 8	P	29	Ijazah	Ya	8	Berkahwin
Guru 9	P	32	Spm	Ya	5	Berkahwin
Guru 10	p	27	Dip	Ya	5	Bujang

C. *Instrumen kajian dan prosedur pengumpulan data*

Soalan separa berstruktur bagi temuramah individu dan kumpulan perbincangan berfokus digunakan dalam kajian kualitatif ini. Dokumen dan jurnal refleksi yang disemak di Tadika terpilih turut digunakan sebagai instrumen kajian. Tiga jenis instrumen kajian ini menghasilkan tiga sumber data bagi memastikan data mempunyai nilai ketekalan (triangulasi) atau 'trustworthiness' [14]. Penyelidik telah mendapatkan kebenaran bertulis dari pihak pengurusan Tadika sebelum menjemput guru dari Tadika tersebut menyertai kajian. Semua sesi temuramah dilakukan pada hari Sabtu di Tadika yang dikenalpasti untuk memberi keselesaan dan kemudahan pada guru. Anggaran masa dua puluh minit telah diperuntukkan untuk temuduga secara individu manakala anggaran tiga puluh minit digunakan untuk sesi temuramah kumpulan perbincangan berfokus. Walaubagaimanapun masa sebenar bergantung kepada respon guru kepada soalan kajian untuk menggalakkan mereka mengulas dengan lebih lanjut mengenai jawapan mereka. Semua jawapan temuramah ditulis dan dirakamkan secara audio untuk mendapatkan maklumat setepat yang mungkin semasa menyemak data dan menulis laporan akhir.

D. Analisis data

Pengkaji telah menterjemahkan rakaman suara yang dikumpul semasa sesi temuramah ke dalam bentuk tulisan di dalam perisian Microsoft Word secara manual sebagaimana kaedah yang dicadangkan oleh [23]. Sebelum penetapan kod yang bersesuaian dibuat, setiap transkripsi perlu dibaca berulang kali untuk memahami pernyataan guru dalam temuramah yang telah diadakan. Data dikelaskan untuk menentukan tema. Beberapa skrip terbaik telah dipilih untuk dilaporkan. Dokumen dan jurnal refleksi turut di beri perhatian dalam kajian ini.

4. Keputusan

Secara keseluruhan data yang dikumpul menghasilkan empat tema utama yang diuraikan dengan terperinci seperti berikut.

- a) Tema 1: Pemahaman mengenai anak berkeperluan khas dan dyslexia.

Berdasarkan skrip yang dikemukakan, guru memahami istilah kanak-kanak berkeperluan khas. Walau bagaimanapun kebanyakan guru tidak dapat menerangkan secara jelas dan tepat mengenai masalah yang di hadapi oleh kanak-kanak Dyslexia. Contoh-contoh skrip adalah berikut:

“Pernah dengar perkataan Dyslexia. Mereka sukar nak bercakap. Saya lebih tahu mengenai perangai anak autisme” (Guru 9)

“Dyslexia adalah kanak-kanak berkeperluan khas. Semua perkembangan mereka lambat” (Guru 7)

“Kanak-kanak Dyslexia mempunyai masalah membaca dan mereka susah hendak mengingati abjad” (Guru 8)

“Setelah 5 tahun bekerja sebagai guru, baru saya tahu kanak-kanak yang mempunyai masalah membaca itu diistilahkan kanak-kanak Dyslexia” (Guru 5)

Ini menjelaskan bahawa guru Tadika dalam kajian ini tidak terdedah dengan pengetahuan yang mendalam mengenai kanak-kanak dyslexia. Mereka tidak dapat menjelaskan ciri-ciri kanak-kanak dyslexia dengan tepat sungguhpun mempunyai pengalaman mengajar.

- b) Tema 2: Kaedah mengajar

Berdasarkan pengetahuan tentang ciri-ciri kanak-kanak dyslexia, guru diminta untuk menyatakan kaedah yang digunakan untuk mendidik kanak-kanak yang mempunyai masalah literasi awal di Tadika masing-masing. Melalui skrip yang dianalisa semua guru menggunakan alat bantuan mengajar sebagai medium menyampaikan pengajaran dan kaedah latih tubi. Setiap guru menggunakan teknik tersendiri untuk menghadapi kanak-kanak yang mempunyai masalah literasi awal. Contoh-contoh skrip adalah berikut:

“Saya pernah mengajar kanak-kanak yang susah membaca. Alat bantu mengajar dan kaedah mengajar perlu di pelbagaikan” (Guru 1)

“Banyak guna flash card, belajar pun kena banyak bermain. Mereka kena selalu dilatih sebab mereka susah untuk mengingat” (Guru 4)

“Saya banyak menggunakan alat bantu mengajar seperti flash card gambar dan perkataan dalam satu kad dan membuat berulang kali” (Guru 5)

“Saya perlu menggunakan kreativiti sendiri untuk mengajar kanak-kanak yang bermasalah ini.” (Guru 3)

- c) Tema 3: Penyampaian maklumat dan penerimaan ibu bapa

Pada keseluruhannya guru menghadapi masalah untuk menyampaikan maklumat mengenai masalah pembelajaran kanak-kanak kepada ibu bapa. Kebanyakan ibu bapa menidakkan maklumat yang disampaikan dan menyalahkan pihak Tadika dalam kaedah mengajar anak mereka membaca. Berikut adalah contoh skrip mengenai tema ini.

“Bukan senang untuk memberitahu ibu bapa mengenai masalah yang anak mereka hadapi. Ada yang menyalahkan kami balik sebab tak pandai ajar anak mereka.” (Guru 4)

“Laporan perlu dihantar ke pengurusan sebelum melapor kepada ibu bapa. Pihak pengurusan akan menasihati ibu bapa untuk merujuk pakar.” (Guru 2)

“Susah nak melaporkan kepada ibu bapa. Ada yang memberhentikan anak mereka dari Tadika selepas dinasihatkan merujuk pakar” (Guru 8)

“Bercakap dengan ibu bapa mengenai masalah membaca anak mereka perlu berhati-hati. Ada yang anggap kita melebelkan anak mereka bodoh. Dalam berhati-hati tu pun ada ibu bapa yang melenting” (Guru 7)

- d) Tema 4: Kesian guru

Kesemua guru memberi maklum bahawa pengetahuan mengenai dyslexia secara lebih meluas diperolehi selepas menjadi guru Tadika. Mereka mengakui tiada kesian dalam ilmu dan kemahiran diperingkat awal menceburi diri sebagai guru Tadika. Skrip yang menyokong fakta ini adalah seperti berikut

“Ada subjek ‘Special Needs’ semasa belajar di kolej tetapi secara menyeluruh dan tidak spesifik kepada satu-satu jenis keperluan khas. Saya menghadapi cabaran waktu tahun-tahun awal mengajar kanak-kanak yang menunjukkan masalah perkembangan.” (Guru 6)

“Saya mendapat pendedahan yang lebih mendalam mengenai kanak-kanak bekeperluan khas setelah dihantar ke kursus oleh majikan. Kursus tersebut tidak mengkhususkan kepada dyslexia walhal saya sering berdepan dengan kanak-kanak yang ada ciri-ciri dyslexia” (Guru 10)

“Kursus yang majikan hantar banyak membantu dalam berdepan dengan kanak-kanak yang ada masalah. Kursus yang saya hadir tidak khusus kepada satu jenis keperluan khas. Sebelum dari itu mengajar ikut kreativiti sendiri sahaja” (Guru 3)

“Saya pernah mengikuti kursus yang dianjurkan oleh PERMATA kurnia mengenai kanak-kanak autisme. Pengetahuan saya mengenai Dyslexia dan jenis keperluan khas yang lain adalah melalui kursus Asas Asuhan dan Didikan PERMATA” (Guru 1)

Guru yang berlatar belakang Diploma dan Sarjana Muda dalam pendidikan awal kanak-kanak melaporkan, mereka hanya memperoleh pengetahuan secara menyeluruh mengenai jenis kanak-kanak keperluan khas semasa di Universiti. Manakala semua guru menambahkan ilmu pengetahuan mengenai kanak-kanak keperluan khas dari masa ke semasa melalui usaha pihak Tadika dan inisiatif sendiri selepas bekerja beberapa tahun di Tadika. Walau bagaimanapun bengkel dan kursus yang disertai tidak mengkhususkan kepada satu jenis keperluan khas.

5. Perbincangan

Guru dalam kajian ini pada keseluruhannya, telah didedahkan kepada pengetahuan asas mengenai jenis kanak-kanak keperluan khas sebelum atau selepas menjadi guru Tadika. Pengetahuan ini adalah secara menyeluruh dan tidak mengkhususkan kepada dyslexia. Oleh yang demikian hampir kesemua guru masih tidak dapat menyenaraikan ciri-ciri dan masalah kanak-kanak dyslexia secara tepat. Dapatan ini selaras dengan kajian [16] yang menyatakan guru mempunyai kefahaman yang berbeza. Atas kurang pengetahuan mengenainya, seperti juga kajian [22], menunjukkan bahawa guru Tadika swasta di Kuala Selangor belum mempunyai kesediaan dalam mengajar kanak-kanak dari golongan ini.

Dyslexia adalah ketidak upaya yang sukar didiagnos dan sering dikenali sebagai ketidak upaya yang tersembunyi [7]. Oleh yang demikian, ciri-ciri dan masalah kanak-kanak ini hanya dapat dikenalpasti oleh guru Tadika setelah beberapa sesi pengajaran literasi bersama mereka. Sungguhpun pengetahuan guru dalam kajian ini mengenai dyslexia adalah kurang namun semua guru telah menggunakan beberapa pendekatan yang dirasakan sesuai dalam membimbing kanak-kanak yang mempunyai masalah dalam matapelajaran literasi. Kesemua guru menggunakan alat bantu mengajar dan menggunakan kemahiran sensori kanak-kanak dalam membimbing. Kaedah belajar sambil bermain dan latih tubi juga diaplikasikan untuk meningkatkan daya ingatan kanak-kanak. Semua guru dalam kajian ini mengambil inisiatif sendiri, mempelbagaikan PdP untuk menyesuaikan tahap keupayaan dan potensi kanak-kanak yang didapati menghadapi masalah pembelajaran (dyslexia). Dapatan ini tidak selaras dengan kajian [24]. Sikap kesungguhan dan keterbukaan guru Tadika dalam kajian ini, membimbing kanak-kanak yang menunjukkan simptom dyslexia membuktikan sikap guru turut menjadi faktor dalam penerimaan mereka terhadap kanak-kanak ini. Seperti mana kajian [25,28,9] yang menyenaraikan pemasalahan guru antaranya adalah sikap guru itu sendiri. Oleh yang demikian, sungguhpun guru tadika dalam kajian ini tidak mempunyai kesediaan dalam ilmu pengetahuan namun mereka mempunyai kesediaan dalam sahsiah diri.

Mempelbagaikan PdP adalah langkah pertama yang dilakukan oleh guru terhadap kanak-kanak yang menunjukkan simptom dyslexia. Perbincangan bersama pihak pengurusan berserta laporan turut dijalankan sebelum menghadapi cabaran yang lebih hebat ia itu berhadapan dengan ibubapa yang bertanggung jawab merujuk anak mereka ke pakar. Kajian lepas menunjukkan ibubapa yang tidak mengetahui mengenai dyslexia menunjukkan sikap negatif seperti kecewa, menidakkan keadaan dan menghadapi tekanan apabila anak mereka tidak mencapai jangkaan mereka [1,8]. Adalah penting ibubapa mendapat kesedaran mengenai dyslexia dan implikasinya kepada anak mereka terlebih dahulu [1]. Kajian

tersebut seiring dengan analisa dapatan dalam kajian ini. Guru Tadika menyatakan mereka menghadapi kesukaran dalam menyampaikan maklumat mengenai perkembangan kemahiran literasi anak kepada ibubapa. Ibubapa sering bertindak secara emosi dan menidakkan [1,8] apabila guru melaporkan dan mencadangkan anak mereka dirujuk ke pakar.

Hal ini akan turut menjejaskan perkembangan kanak-kanak yang mempunyai ciri-ciri dyslexia dan menyukarkan kelancaran program intervensi awal yang akan lebih berkesan sekiranya dijalankan di peringkat awal usia [12]. Maka dari itu, keperluan latihan guru secara berkala dalam bidang dyslexia adalah tinggi. Guru Tadika swasta perlu dilatih secara bersistem untuk mengenalpasti kanak-kanak dyslexia seawal mungkin dan mengendalikan program intervensi secara berkesan. Malah sebagai agen sosialisasi, melalui latihan, Guru turut berperanan menyampaikan maklumat mengenai kanak-kanak dyslexia kepada ibubapa dan masyarakat bagi menjamin kesejahteraan golongan ini.

6. Kesimpulan

Peningkatan kepada jumlah kanak-kanak dyslexia setiap tahun menunjukkan terdapat keperluan yang tinggi terhadap penguasaan ilmu pengetahuan dan kemahiran mengenai dyslexia di kalangan guru, ibubapa dan masyarakat. Oleh kerana dyslexia adalah ketidak upaya yang tersembunyi, pengesanan hanya dapat dikesan oleh guru yang terlatih, berpengetahuan dan berkemahiran. Justeru itu, latihan guru yang mengkhususkan kepada jenis ketidak upaya adalah perlu untuk kesediaan guru menerima dan membimbing kanak-kanak yang mempunyai masalah pembelajaran (dyslexia). Kesediaan guru dan kesedaran ibubapa dan masyarakat adalah penting untuk kelangsungan dan kesejahteraan kanak-kanak dyslexia.

References

- Abd Rauf, A. A., Ismail, M. A., Balakrishnan, V., & Haruna, K. (2018). Dyslexic Children: The Need for Parents Awareness. *Journal of Education and Human Development*. <http://doi.org/10.15640/jehd.v7n2a12>
- Akhbar Sinar Harian. Dirujuk pada 28 September 2015, dari <http://www.sinarharian.com.my/edisi/kelantan/lebih-600-000-alami-dyslexia-1.360521>
- Akta Orang Kurang Upaya 2008, *Undang-undang Malaysia Akta 685*
- Alias, N. A., & Dahlan, A. (2015). Enduring Difficulties: The Challenges of Mothers in Raising Children with Dyslexia. *Procedia – Social and Behavioral Sciences*. <http://doi.org/10.1016/j.sbspro.2015.08.213>
- Amin, M. (2017). *Sikap Guru Kelas Terhadap Anak Bekebutuhan Khusus Di Sekolah Dasar Inklusif Wilayah Kabupaten*. Master tesis. Universiti Yogyakarta
- Avramidis, E., Bayliss, P., & Burden, R. (2000). A survey into mainstream teachers' attitudes towards the inclusion of children with special education needs in the ordinary school in one local education authority. *Educational Psychology*, 20, 191-211.
- Awada, G. M., & Gutiérrez-Colón, M. (2017). *Effect of Inclusion Versus Segregation on Reading Comprehension of EFL Learners with Dyslexia: Case of Lebanon*. *English Language Teaching*. <http://doi.org/10.5539/elt.v10n9p49>.
- Bonifacci, P., Montuschi, M., Lami, L., & Snowling, M. J. (2014). *Parents of children with dyslexia: Cognitive, emotional and behavioural profile*. *Dyslexia*. <http://doi.org/10.1002/dys.1469>
- Che Azhar Che Ismail. (2017). *Temu bual bersama Guru Penolong Pendidikan Khas, Unit Pendidikan Khas, SK. Kubang Kerian 1, Kota Bharu,*

- Kelantan*. Diadakan pada jam 11.00 pagi bertarikh Februari 2017 di Bilik Guru.
- Cullen, J., Gregory, J., & Noto, L. (2010). *Teacher Attitudes Toward Inclusion Scale (TATIS): Technical Report*. Presented February 11, 2010 at the Eastern Educational Research Association
- Daam, C.J., Smith, M., & Latham, D. (2000). Administrators' and teachers' perceptions of the collaborative efforts of inclusion in the elementary grades. *Education*, 121, 331-337
- Eissa, M. (2010). Behavioral and Emotional Problems Associated with Dyslexia in Adolescence. *Current Psychiatry*.
- Florian, L. (2009). Towards and inclusive pedagogy.
- Hick, P., Kershner, R. dan Farrell, P. (pnyt). *Psychology for Inclusive Education: New Directions in Theory and Practice*, hlm. 38-51. Oxon: Routledge.
- Gubba, E.G., and Lincoln, Y.S. (1988). The Countenances Of Fourth Generation Evaluation: Description, Judgment, And Negotiation. *Evaluation Studies Review Annual*, No. 11, 70-78.
- Haniz Ibrahim (1998). *Inclusive Education in Malaysia: Teachers' Attitude to Change*. PhD thesis. University of Exeter. Unprinted
- Husna, Suryani. (2016). Challenges Malaysian Teachers Face In The inclusion Of Autistic Students In The normal Classroom. *Journal Of Education and Social Sciences*, Vol 4.ISSN 2289-9855.
- Jabatan Perangkaan Malaysia (2018)
- Kementerian Pendidikan Malaysia. (2013). *Garis Panduan Program Pendidikan Inklusif Murid Berkeperluan Khas (PPIMBK)*. Bahagian Pendidikan Khas. Putrajaya.
- Kementerian Pendidikan Malaysia. (2017). *Buku Panduan Pengoperasian Program Pendidikan Khas Integrasi (PPKI)*. Bahagian Pendidikan Khas. Putrajaya.
- Lee Lay Wah. 2010. The Davis Model of Dyslexia Intervention: Lessons from One Child. *Pertanika J. Soc. Sci. & Hum.* 18 (1):133 - 139 (2010) Penang : Fakulti Pendidikan, Universiti Sains Malaysia.
- Liyana, A. A., Hanapi, N. F., Zakaria, K. B., Binti, L., Afip, A., Fatimah, N., ... Insaniah, P. (2013). *Persepsi dan Pengalaman Guru Pendidikan Khas dalam Menghadapi Permasalahan dyslexia dalam Kemahiran Literasi*. In Seminar Sains Kemanusiaan OKU Peringkat Kebangsaan
- Liyana, Nurul Fatimah & Khuzaiton (2013). *Persepsi dan pengalaman guru Pendidikan khas dalam menghadapi permasalahan dyslexia dalam kemahiran literasi*. Diambil daripada <http://umkeprints.umk.edu.my/2328/1/Conference%20Paper%201.pdf>.
- Miles, M. B., and Huberman, A. M. (1994). *Qualitative Data Analysis: An Expanded Sourcebook*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Mohd Hanafi Mohd Yasin. (2016). *Pelaksanaan Program Pendidikan Inklusif Murid Berkeperluan Khas dalam Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia 2013-2015*. <http://www.researchgate.net/publication/299447306>
- Murnie Hassan. (2013). *Pelaksanaan Program Inklusif Bagi Pelajar Pendidikan Khas Bermasalah Pembelajaran Di Program Intergrasi*. (tesis ijazah sarjana yang tidak diterbitkan), Universiti Teknologi Malaysia.
- Osman, A., Yahaya, W. A. J. W., & Ahmad, A. C. (2015). Educational Multimedia App for Dyslexia Literacy Intervention: A Preliminary Evaluation. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*. <http://doi.org/10.1016/j.sbspro.2015.01.489>
- Rohaty & Shafie (2005). Simptom dyslexia kanak-kanak prasekolah. *Jurnal Pendidikan*, 30, 319. Diambil daripada <http://www.google.com.my/#q=Simptom+dyslexia+Kanak+kanak+P+rasekolah>
- Shamsiah Ismail. (2017). *Temu bual bersama Guru HEM Pendidikan Khas, Unit Pendidikan Khas, SK. Kubang Kerian 1, Kota Bharu, Kelantan*. Diadakan pada jam 11.00 pagi bertarikh Februari 2017 di Bilik Guru.
- Shifrer D. and Callahan R. (2012). *Stigma of a Label : Educational Expectations for High School Students Labeled With a Learning Disability*. Austin : The University of Texas.
- Sue (2012). *Isu Pendidikan Inklusif*. Diambil daripada <http://cikgusuepkhas.blogspot.com/2012/02/isu-Pendidikan-inklusif.html>
- Thomopoulou, V., & Nikolidakis, S. (2012). *New Technologies, Dyslexia And School Reality*. In Inted 2012: International Technology, Education And Development Conference.
- Unianu, E. (2011). Teachers' attitudes towards inclusive education. *Procedia— Social and Behavioral Sciences*, 33, 900-904.
- Zaliza, Mahfuzah & Ahmad Hifzurrahman (2014). *dyslexia dalam aspek ejaan bacaan bahasa Melayu*. Diambil daripada http://www.psasir.upm.edu.my/10266/1/FBMM_2003_12_A.pdf.